

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ
27 ΜΑΪΟΥ 2015**

A1.

Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)».

Αν όμως τυχαία, όπως συμβαίνει συνήθως, χάσουν την εξουσία, τότε γίνεται αντιληπτό (ή: τότε καταλαβαίνουν) πόσο υπήρξαν στερημένοι από φίλους (ή: πόσο τους έλειπαν οι φίλοι). Αυτό είναι που λένε ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε (μόνον) κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους, ποιους άπιστους, όταν δεν μπορούσα πια να ανταποδώσω τη χάρη ούτε σε εκείνους ούτε σε αυτούς».

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα (ή: για τη δολοφονία του Καίσαρα), ζήτησε ένα μαχαίράκι (ή: ξυράφι) μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ' αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα (κατά τη γνώμη του) είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα

B1α.

parem → pari

diu → diutius

inopes → inopum

hoc → haec

quos → qua

neutris → neuter

cultellum → cultelli

unguium → ungues

se → mihi
eam → eius

B1β.

«Id exempla sutores quosdam incitaverunt/re»

B2.

docēret → doctu
respondēbat → respondendo
solēbat → solentium
perdidi → perdam
fit → faciendus
cecidērunt → casuris
fuerint → sunt
dixisse → diceremur
ferunt → fert
referre → referre
interficiendo → interfice
cognovisset → cognoscetis
elapso → elaberentur
resecandōrum → resecuerit
obiurgandam → obiurgavisse

ΔΥΝΑΜΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

Γ1α.

vocātus → postquam vocatus est

οριστική → μας ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν

Γ1β.

Tum intellexi, quos fidos amīcos habuissem → “Quos fidos amicos habui?”

Γ1γ.

Porcia, Bruti uxor, cultellum tonsorium poposcit → Homines dicunt
Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium poposcisse

Γ1δ.

quod Tarquinius dixisse ferunt exulantem → quod Tarquinius dixisse
fertur exulans

Έχουμε άρση του λατινισμού επειδή έχουμε παθητικό λεκτικό ρήμα. Το Tarquinius μπαίνει σε ονομαστική και γίνεται υποκείμενο και του ρήματος fertur και του αντικειμένου dixisse. Η μετοχή exulantem μπαίνει σε ονομαστική (exulans) για να είναι συνημμένη στο υποκείμενο.

Γ2α.

Id exemplum sutōrem quendam incitavit, ut corvum docēret parem salutatiōnem →

Id exemplum sutorem quondam incitat, ut corvum doceat parem salutationem

Με ρήμα εξάρτησης αρκτικού χρόνου (incitat) ο χρόνος του ρήματος στη βουλητική πρόταση αλλάζει και γίνεται ενεστώτας (doceat) σύμφωνα με τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων

Γ2β.

Quodsi caderent → intellegeretur (παρόν)

Quodsi cecidissent → intellectum esset (παρελθόν)

Γ2γ.

α) τελική πρόταση

Brutus ut eam obiurgaret venit

β) αναφορικοτελική πρόταση

Brutus qui eam obiurgaret venit

γ) Σουπίνο

Brutus eam obiurgatum venit

δ) Γενική γερουνδίου + causa/gratia

Brutus eam obiurgandi causa/gratia venit

→ Υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη: Brutus eius obiurgandae causa/gratia venit

ΔΥΝΑΜΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ